

LA FI DELS «FANTASMES»

A Mallorca, la TV3

Les telesèries americanes que ofereix la TV3 tenen, si més no, una utilitat: aconseguir un ampli ressò públic que ha creat una gran audiència per al canal en català.

Josep Rosselló

Les malifetes del JR o els gols del Barça són, potser, elements fonamentals a l'hora d'explicar la gran acceptació que la programació de TV3, la televisió de Catalunya, ha tingut entre la població mallorquina, on ha aconseguit, fins i tot, trencar el prejudici que vol enfrontar la nostra parla amb un idioma comú. Prejudici que, no ens enganyem, perviu a Mallorca, atiat pels sectos més conservadors i ultradretans, tot i que no s'hagi arribat a la situació que coneix i pateix el País Valencià.

És, en qualsevol cas, evident que la programació de TV3 era esperada a Mallorca, i és avui prou seguida, per tal de poder recuperar les històries de Dallas i per a poder veure futbol, co-

sa prou difícil en els darrers temps en la TVE. Si això haurà servit perquè la gent s'acostume a sentir parlar el català a televisió, perquè li soni menys estrany el català que es parla fora de Mallorca i, en definitiva, per avançar en un procés normalitzador, està encara per veure. Si així fos, benvingudes sien les telesèries nord-americanes les retransmissions de l'esport «nacional».

La TV3 es veia ja en alguns punts de Mallorca, entre la zona costanera de tramuntana, l'estiu de 1984. De fet, al poble de Valldemossa es van fer les instal·lacions necessàries per a una bona recepció, al juny de l'any passat, per iniciativa d'un grup de veïns i amb el suport municipal, sense que als valldemossins els costàs res. Mesos després, quan la recepció encara no era generalitzada a Mallorca, la TV3 i Valldemossa van esser notícia de portada als diaris locals, en ocasió del partit de futbol entre el Barça i l'Atlético de Madrid, el 20 de febrer d'enguany. Centenars de mallorquins van emprendre camí cap al nord de l'illa, per tal de veure aquell vespre el partit en els bars i les cafeteries dels pobles de la zona. Fins i tot, hi va haver qui s'emportà el seu tele-

OPARPALLO

C/. Landerer, 5 - Tel. 332 30 77

KENNETH NOLAND

Noland cerca la resposta immediata i espontània, vol involucrar l'espectador, donar-li plaer, però sense concessions. Mai no ha intentat contentar a tots, però la seua decisió de limitar-se i explorar al màxim les possibilitats d'aqueixa limitació li ha conferit la talla de clàssic. La fredor aparent de la seua obra, de factura impecable, té la seua contrapartida en l'accés fàcil a les imatges utilitzades, en el plaer evident que resulta del seu ús del color subtil i renovador.

La seua obra és típicament americana, és al centre d'una cultura que la celebra i la converteix en quelcom de propi, cultura prepotent. Com la seua economia, que marca pautes i ja no se n'excusa.

INAUGURACIÓ: DIMARTS, 10 - 7,30 VESPRADA

Excma. Diputació de València